



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Capvt XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

T H E O L O G I A

est, amabilem vitam Christi, In vita enim Christi sunt & tenentur suprâ nominatæ viæ, plenè atq; perfectè, vsque ad finem vitæ corporis. Quapropter ad amantem vitã Iesu Christi nulla alia, aut melior & præparatior via est, quàm vt eandẽ viuas, & in ea te exerceas, quoad eius fieri potest. Quid ad hoc requiratur, iam nõnihil dictum est: ac quicquid vel hîc vel alibi dictum est, id totum via est, aut viæ modus ad verum finem. Sed qui sit finis, nemo dicere potest. Quod si quis id scire cupit, incedat recta ad eum via, hoc est, per hanc Christi vitam.

C A P V T X X I I .

*In quo
homine
sit ve-
rus Chri-
stus.*

SVnt tamen etiam viæ ad vitam Christi, quemadmodum iam dictum est. Quando & vbi Deus & homo coadunati sunt, ita vt verè dici possit, & ipsa veritas agnoscat, vnum esse verum perfectumq; Deum, verum perfectumq; hominem, & homo ita Deo cedat, vt ibi Deus ipse sit homo, sitq; etiam ibi Deus, ibiq; unicè agat, faciat & omittat sine vllò Ego, mihi, meum, & similibus: Vbi hæc

hæc inquam adsunt, ibi est verus
Christus, & nusquam alibi.

Cùm sit igitur hic verus & perfe-
ctus homo, est etiam perfectus sen-
sus voluptatis & doloris, amoris &
rerum aduersarum, & omnium, quæ
extrà & intus sentire possis, & expe-
riri. Et quia Deus ibi homo ipse est:
potest etiam sentire & cognoscere
amorem, & res aduersas, & id genus
alia. Ac quemadmodum homo, qui
Deus nõ est, omnia, quæ homini vo-
luptatem faciunt, aut dolorem, sen-
tit atque cognoscit, & maximè quæ
ipsi contraria sunt: ad eundem pror-
sus modum accidit, vbi Deus & homo
vnum est, & tamen Deus homo ipse
est: Ibi omnia sentiuntur, quæ Deo
& homini contraria sunt. Ac quem-
admodum ibi homo ad nihilum re-
digitur, & Deus omnia est: sic acci-
dit etiam ei, quod homini contra-
rium est, doloremque facit: hoc est,
etiam id ad nihilum redigitur atq;
hoc durare oportet à Deo, quamdiu
corporalis naturalisq; vita durat &
est.

Hoc quoq; animaduertendum est,
id vnum, vbi Deus & homo vniti
C 3 sunt,

T H E O L O G I A

sunt, cōsistere sine seipso, & sine omnib⁹, atq; ab omnibus liberū esse: hoc est, esse propter Deū, nō propter hominē, aut creaturas. Nā Dei propriū est, vt sine hoc aut illo, sine ipsitate, & egoitate, & similibus, cōsistat atque sit. Sed creaturæ proprium est, seipsam & sua, & hoc aut illud, hīc aut illic quērere et velle in omnibus, quæ facit, aut omittit. Cū igitur creatura siue homo, suū proprium, suam ipsitatem, siue seipsum amittit & exit, fit, vt Deus in eū intret, cum suo proprio, hoc est cū sua ipsitate.

C A P V T X X I I I .

*Quid sit
diues
spiritu.*

H Oc quoq; perpendendum est: Postquā homo omnē viam confecit, quæ eum ducit ad veritatem, in eaq; se exercuit: & tamdiu, tamq; multū acerba passus est, vt se putet iā omnino esse perfunctum, mortuumq;, & ex seipso egressum, Deoq; planē deditum: tum primū ferit in eo diabolus semen suum, ex quo semine crescunt deinde fructus duo. Vnus est, spirituales diuitiæ, siue spiritualis superbia: alter est, inordinata falsa libertas. Hæ sunt duæ
soro.